

Членъ 275). Всѣки единъ кредиторинъ, до гдѣ си не прѣдстави единъ записъ, за че ся е испытало и потвърдило спорядъ закона количеството което иска, намѣстницитѣ не сж позволени да плащатъ (да даватъ) пары. Такъвъ прочее дългъ, който ся е испыталь и потвърдилъ, когато ся даде съвъзложеніе (джиро) отъ странж на търговско-сѣдилищніятъ чиновникъ, или ся исплати отъ намѣстницитѣ, тѣ ще забѣлѣжятъ това нѣщо въ записътъ когото иматъ кредиторитѣ. А ако немогатъ да си прѣдставятъ записътъ, по основаніе на рапортътъ, който съдържява припознаніето и потвърденіето на дългътъ, отъ търговскіятъ чиновникъ зависи, да даде позволеніе за да ся платятъ искаемитѣ пары; на всякакъвъ начинъ обаче, кредиторитѣ слѣдъ като си земжтъ паритѣ които искатъ, трѣбва да подпишятъ и да забѣлѣжятъ въ расподѣлителніятъ тефтеръ, че ся е издлѣжилъ дългътъ на испадналіятъ.

Членъ 276). За расподѣленіе имението на испадналіятъ, съ общо съгласіе на кредиторитѣ (ако стане нужда) може да ся повика и испадналіятъ, па за да стане едно спогожденіе за неразглѣжданитѣ еще нѣкои правдини и тжжи, или за всичкитѣ, та да ся свърше работата, или да ги оставятъ върху другито, явно е че кредиторитѣ иматъ право да искатъ позволеніе отъ търговското сѣдилище, и въ тоя случай, намѣстницитѣ трѣбва да направятъ потрѣбнитѣ записи. А за да искатъ да стане едно засѣданіе, въ което да поразсждятъ за нѣкои си работы, допростено е на всѣки единъ кредиторинъ, да ся отнесе до опрѣдѣленніятъ търговско-сѣдилищни чиновникъ.